

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ČERVENEC 2013*** ROČNÍK XIV.*** ČÍSLO 7

Cítát inspirující:

Nikdy se do psaní nepustím, pokud nejsem přesvědčený, že se ze mě pro tu chvíli stane Mozart nebo Beethoven. Amir Gutfreund

Kvantování

Snídával jsem molekuly,
ke svačině atomy,
k obědu pak neutrony,
jako moučník elektrony,
ke svačině pozitrony,
na večeři rozdělil jsem
protony až na kvarky,
dal bych celou tuhle vědu
mé mamince za škvarky.

Josef Jindra

„SÚ VLAKY“ nebo „SUVLÁKI“

Právě jsem se vrátil (ne z Hradu, ale) z dovolené v Řecku, konkrétně z ostrova Rhodos. Na dovolené jsem si uvědomil, jak je důležitá znalost jazyků, a tak vděčím naší paní profesorce ruštiny Háje Fundové za to, že i po více než třiceti letech od maturity, jsem si řadu materiálů a tiskovin v ruštině přečetl, případně rozuměl i Ruskám na pláži ... (mimořádně vsuvka pro proChora: Přesvědčil jsem se, jak zpívá Ivan Mládek, „že jsou Rusky ošklivé holky, je lež pustá“ a musím s ním souhlasit!)

Zajímavé je na té směsici národů, že vzpomínáte na to či ono slovíčko, mluvíte chvílku anglicky, rusky, německy, česky nebo rukama, ale nakonec se všichni nějak domluvíme. Kéž by to tak šlo i mezi politiky! S velkým potěšením jsme kvitovali, že nás u oběda či večere obsluhuje „kraján ze slovenské Levice, toho času zde na brigádě.“ Zase jsem si uvědomil, že vlastně to „Česko – Slovensko“ na truc pánům Klausovi, Mečiarovi a Havlovi za dvacet let vlastně nezaniklo, že se k sobě hlásíme, možná víc, než když jsme žili ve společném státě. Nakonec průvodce po ostrově nám dělal další Slovák.

A taky jsem se učil řecky, tak třeba výraz „sú vlaky“ není upozornění z Valašska, že na nádraží dorazily vlakové soupravy. Nevím, co by tomu řekla ta dívka z lidové písně „a ja sú dcérka z Lidečka“, ale „suvláki“ je řecké národní jídlo, takové to maso s cibulí a další zeleninou na špejli.

„Caciki“ nejsou nějaký neslušný výraz pro ženy s vyvinutým poprsím, jak by si čtenář nemrava mohl myslet, nýbrž jogurt s příměsí česneku, okurky a dalších ingrediencí dle chuti konzumenta.

Zkrátka co v jednom jazyce může být zcela normální, v dalším to může být výraz vulgární, směšný či pohoršení hodný.

Snad jen výraz pro moře je ve všech jazycích jasný, podobný a srozumitelný. A to moře Řekům závidím.

Mimořádně u moře jsem nezahálel, napsal jsem pár básniček pro děti, trochu hnul i s mým románem, napsal několik fejetonů či

zamyšlení, promyslel náměty k dalšímu psaní a připravil scénář Řehečské slepice 2014, takže slovy z čítanky na obecné škole: „Sázet jsem už včera, sázím také dnes, budu-li tak pilný zítra ...“ , takže parafrázuji: „Psal jsem už včera, píši taky dnes, budu-li tak pilný zítra, Nobelovka mě nemine!“

Na počátku prázdnin a dovolených vám přeji hodně sluníčka (v Čechách je ho po povodních zvlášť potřeba), pohody a inspirace a pokud pojedete do Řecka, tak vězte, že dobrý den se řecky řekne „kaliméra“ a prosím, neplést to, jako jeden můj známý s „pinocchio“!

Takže „kaliméra“ přátelé

Váš navrátilce Václav

VÍTE, ŽE ...

- V pátek 31.května 2013 vyšel v Nových Novinách článek Martina Žantovského (s fotografií) „Letadlem na cestu do světa poezie“, který přináší informace o akci „Letem světem poezie“ v jičínské knihovně 25.května 2013.

- Josef Jindra vydal v Obrysu – Kmen č. 24/2013 ve středu 12.června 2013 sedm svých epigramů (např. Šaškové, Chupe, Kníže pán, atd.).

- Bohumír Procházka uveřejnil v Knižních novinkách č. 11/2013 (vydáno 3.června 2013) článek o pražském knižním veletrhu „Svět knihy se Slovenskem, a internetem“.

- Bohumír Procházka získal na Literární Vysočině 2013 čestné uznání v kategorii próza. Vyhlášení se konalo v rámci festivalu v Havlíčkově Brodě ve dnech 21.-23.června 2013

Václav

Blandine LE CALLETOVÁ – VĚNEČKY

Vydalo nakladatelství HOST v roce 2010

Překlad Alan Beguivin

Kniha francouzské spisovatelky Blandine Le Calletové (nar. 1969) je autorčinou prvotinou a musím konstatovat, že velmi zdařilou. Není zřejmě náhodou, že získala v roce 2007 ve Francii cenu Prix des Lecteurs du Livre de Poche a umísťovala se na jednom z předních míst v žebříčku prodejnosti.

Děj knihy čtenáře zavádí na svatbu, která se koná ve venkovském kostelíku a je nahlížena očima devíti účastníků svatby. Nechybí pohled malého dítěte, snoubenců, sourozenců, ale třeba i oddávajícího kněze. Kniha je zároveň výbornou pomůckou, dá se snad říct i učebnicí, začínajícím autorům, jak nahlížet jednu a tutéž situaci z nejrůznějších pohledů. Co třeba unikne jednomu aktérovi, pro druhého může být důležité.

Všechny výpovědi jsou zajímavě napsané, velmi mě oslovil příběh kněze Bertranda a pochopitelně závěrečná kapitola nevěsty Bereniky, které předá její babička o půlnoci velké tajemství jejího života. Idylická svatba tak dostává nový rozměr a celá řada poznatků se rázem rýsuje v jiném úhlu pohledu.

Zajímavé je i setkání ženicha s bývalou láskou a milenkou, která se shodou okolností také dostává do rodiny, ale těch zajímavých momentů najdete v knize více.

„Věnečky“ doporučuji vřele všem čtenářům.

Zajímavých pasáží z knihy je určitě víc, na mě zapůsobila například pasáž, kdy si ženich uvědomuje změny ve vztahu, viz str. 152 -153, cituji: „Co se vlastně změnilo? Kde je ta dívka, která mě odvážně políbila na první schůzce v restauraci? Kde je ta žhavá žena, co mi šeptá jadrná slůvka? Proč se už tak dlouho nerozesmála?

V jádru ví, že se nezměnilo nic. Jenom to, že ji zná líp. Nyní ji prostě miluje střízlivě a s vědomím, že i on ji občas zklame.“

Václav

ČAJ č. 82 – PAVEL URBAN

Na počátku prázdnin se opět vydáme na cesty a již počtvrté v tomto roce na Slovensko. Hostem je tentokrát Pavel Urban, se kterým se známe z martinských poetických setkání. Představuje se ukázkami ze sbírky „Ab imo pectore“.

Rozhovor poskytl Slovák žijící v Čechách, prezident spolku Mädokýš Mathej Thomka. „Pre mňa by to ani dva štáty neboli, keby v Čechách bolo euro alebo na Slovensku česká koruna!“ tak on vidí česko – slovenské vztahy 20 let po rozpadu federace.

Posvítíl jsem si také na novou knihu Rehečského kohouta 2013 Jiřího Wilsona Němce „Rychlebské povídky“, které můžu zájemcům vřele doporučit, jak vyplývá z mé „minirecenze“.

Vlastní literární tvorbou do ČAJe přispěli Václav Franc povídkou „Fotbalový zákon“, Zlata Zákoutská pohádkou „Krakonošova omluva“ a Josef Jindra další várkou „Epigramů 3“. Václav

LETEM SVĚTEM POEZIE

V sobotní dopoledne (25.května 2013) se kapela Ze šuplíku nalodila na palubu letadla "Letem světem poezie" na letišti Knihovna V.Čtvrťka v Jičíně.

Všechny cestující uvítala vlídná a jako vždy elegantní letuška-ředitelka Knihovny V.Čtvrťka paní Jana Benešová a šéfpilot nám dobře známý MUDr. Václav Franc. Letěli jsme nad Libereckem, Nymburkem i Hradcem Králové, nad Mělníkem a Sobotkou a dokonce nad Polskem a odevšad k nám zaznívaly příspěvky tamních veršotepců i prozaiků. Jednotlivá představení literárních spolků jsme hudebně předělovali, písničky jsme zařazovali tak, jak se nám zdálo, že s přečteným příspěvkem zarezonují a potom se kochali verši lyrickými i drsně avantgardními, povídkami i propojeným humorným pásmem Přátel krásného slova z HK, kteří to rozjeli nejen mluveným slovem v podání dvou členů, ale doplnili promítáním a opravdu všechny cestující náramně pobavili. Bohužel někteří účastníci nepochopili letový plán a vystupovali za jízdy. Tím se

samozřejmě připravili o krásnou atmosféru jednoho deštivého sobotního odpoledne, o příspěvky ostatních, a tak trochu tím ukázali, že Češi sice umí psát, ale poslouchat se někteří teprve musí naučit.

Dana Beranová

Skupina „Ze šuplíku“ doprovázela celý program. Foto:Žantovský

V JIČÍNĚ SE SEŠLI BÁSNÍCI

Poslední květnovou sobotu pozvala Knihovna Václava Čtvrтка v Jičíně spolu se spisovatelem a organizátorem literárního života Václavem Francem spřátelené, známé i méně známé literární spolky a kluby i jednotlivé básníky na celodenní setkání a básnění. Chtěli jsme tak s minimálními náklady umožnit setkání poetů a skromně navázat na předchozí třídní Jičínská poetická jara a také dát podnět k dalším takovýmto akcím nejen v Jičíně.

Název „Letem světem poezie“ předurčil kulisu vystupování jednotlivých aktérů, Všech čtyřicet účastníků hned na začátku

nastoupilo do letadla a vydalo se na let nad našim krajem a jeho okolím. Společně jsme navštívili řadu míst, abychom opět přistáli v Jičíně. Let to byl celkem příjemný, i když občas s mírnými turbulencemi.

První vystoupil Stanislav Kubín, který reprezentoval spolek KAL Liberec a přednesl své pásmo „Lahodná vteřina“. Následovali zahraniční hosté, které doprovázela jejich překladatelka a zástupkyně předsedy Střediska východočeských spisovatelů a zároveň vedoucí oblasti Hradecko Věra Kopecká: Alexandr Gordon ze Lvova a Elżbieta Gargała a Krzysztof Kobielec z Walbrzychu. Prostředí polských veršů s českým překladem bylo zajímavé.

Jedno z nejvydařenějších a určitě nevtipnější vystoupení předvedli členové Spolku krásného slova Hradec Králové: Zuzana Hloušková, Jan Hloušek a Jaroslav Svoboda. Na ně navázal charismatický Kamil Princ z Nymburku, který se Spolkem úzce spolupracuje. Vtipnou prózu pak přečetl Jan Řehounek z Nymburka.

Dále se představil mělnický klub Pegas, reprezentovaný Zdenkou Líbalovou, Jindrou Lírovou, Ludvíkem Kúsem, Ilonou Teplohorskou a Jaroslavem Snerchem.

Věra Kopecká vystoupila podruhé a představila Středisko východočeských spisovatelů, přednesla své verše a uvedla vystoupení dalších členů Střediska: Olgy Novotné, Dragy Zlatníkové a Marie Ungrádové.

Následovalo vystoupení, které se mi líbilo nejvíce a jevílo se mi téměř profesionální. Své verše přednesl Aleš Misař za kytarového doprovodu Jiřího Vetešníka, oba z bývalého spolku Vějíř.

Závěr patřil domácím. Jičín reprezentovali Vendulka Kroupová, Josef Jindra a Václav Franc, který také ohlásil přistání a vyjádřil naději, že se zase někde někdy sejdeme.

Celý den provázela hudební skupina Ze šuplíku, která hrála vlastní autorské skladby. Tvoří ji členka jičínského literárního spolku LiS Dana Beranová (texty, zpěv) a Hynek Beran (hudba, kytara, harmonika) a Jaromír Kejval (housle, hudba).

Jana Benešová

Věra Kopecká (vlevo) představila zahraniční hosty: Odleva Krzysztof Kobielec a Elżbieta Gargała z Walbrzychu a Alexandr Gordon ze Lvova.
Foto: Žantovský

JIČÍNSKÝ „LET SVĚTEM POEZIE“

Když jsme se v květnu 2010 rozcházelí ze 3.Jičínského poetického jara, domníval jsem se, že se opět po třech letech v Jičíně sejdeme na dalším poetickém jaru, ale okolnosti, finanční potíže a nakonec i malý zájem některých vzdálenějších literárních spolků a klubů přinesl rozhodnutí, že se jarní setkání v roce 2013 neuskuteční. Nakonec přišla s návrhem ředitelka knihovny Jana Benešová, že bychom se přece jen mohli sejít, ale jen na jednodenním setkání a hlavně se více zaměřit na literáty z našeho okolí, abychom s nimi mohli rozvíjet nebo navázat další spolupráci. A tak jsem přispěl i svým nápadem na vznik pořadu „Letem světem poezie“, který bude mapovat literární činnost, a to nejen poezii, v našem kraji a blízkém okolí.

Jsem rád, že všechny oslovené spolky se nakonec setkání zúčastnily, i když v různém zastoupení. Bohužel počasí nám příliš nepřálo, a tak místo recitování v Zahradě poznání, jsme museli vzít zavděk hudebním oddělením Knihovny Václava Čtvrtka v Jičíně, kde akce v sobotu 25.května 2013 v 10 hodin začala úvodním slovem ředitelky Jany Benešové a hudebním úvodem skupiny Ze šuplíku (Dana a Hynek Benešovi, Jaromír Kejval). A pak jsem se slova ujal já, abych se společně s asi čtyřiceti dalšími účastníky nalodil do pomyslného letadla. Vznesli jsme se nad Jičínem, nad Valdickou bránou a letěli směrem na sever, kde se pod Ještědem schází Klub autorů Liberecka, které reprezentoval na akci Stanislav Kubín pásmem Lahodná vteřina.

Následovala krátká zahraniční exkurze, neboť společně s Věrou Kopeckou z Broumova přicestovali i tři zahraniční hosté, a to Alexander Gordon ze Lvova, jeho maminka byla Polka a on píše i hovoří jak ukrajinsky, tak polsky i rusky a je místopředsedou Svazu ukrajinských spisovatelů ve Lvově. .

Dále vystoupili dva polští autoři, Elżbieta Gargała a Krzysztof Kobielec z Walbrichu. Jejich poezie zazněla v originále, ale i v českém překladu díky Věře Kopecké.

Let pokračoval do města krajského, ležícího na soutoku Labe a Orlice, tedy do Hradce Králové, odkud přijela trojice autorů Zuzana a Jan Hlouškovi a Jaroslav Svoboda. Představili jejich Spolek přátel krásného slova, ale i svoje nakladatelství a především knížku Odpor je zbytečný a dramaturzi jedné z povídek o vědci, který má potíže s moderní technikou.

Labe nás zavedlo i do Nymburka, kde žije Kamil Princ, jinak také člen Spolku přátel krásného slova a Jan Řehounek. Zatímco Princ recitoval svoji osobitou poezii, Řehounek četl povídky. Labe nás zavedlo až k soutoku s Vltavou, takže jsme se dostali na dosah památné české hory Říp, odkud přijela pětice autorů z Mělníka, kde již řadu let spolupracujeme s Mělnický Pegasem. Svoji poezii představili Jindra Lírová, Zdenka Líbalová, Ilona Černohorská, Ludvík Kůs (mimochodem v dětství žil v Jičíně) a Jaroslav Schnerch. Posledně jmenovaný také představil mělnický klub a krátce i jeho historii.

Na scénu se opět vrátila Věra Kopecká a trojice zahraničních

hostů, kde se opět improvizovaně překládaly polské texty. Věra Kopecká na setkání prezentovala nejen broumovské autory, ale jako místopředsedkyně Střediska východočeských spisovatelů i toho sdružení autorů našeho kraje. Vystoupila se svojí poezií, následně se představily i další členky Střediska východočeských spisovatelů Olga Novotná z Jablonce nad Nisou či jičínská autorka Draga Zlatníková.

Jedním z vrcholů bylo vystoupení dalších nymburských autorů, dříve sdružených v uskupení Vějíř. Aleš Misař s hudebníkem Jiřím Vetešníkem představil pásmo Verše krásou vázané.

Hudební předěly jednotlivých vstupů obstarávala skupina Ze šuplíku, která vhodně doplňovala mluvené slovo.

V části věnovaném autorům, kteří původně nebyli v programu vystoupila Marie Ungrádová z Vamberka, mimo jiné také členka SvčS a dvanáctiletá Vendulka Kroupová z Jičina, snad budoucí naděje místní poezie s vlastní básní Jaro. A to už se náš let pomalu blížil zpět. Ještě jsme krátce zakroužili nad Humprechtem, odkud přijel básník Josef Jindra, člen LiSu a následně hladké přistání jsem měl na starosti já sám, mimochodem měl jsem tu čest program moderovat, takže moje závěrečné básně se vracely k rodnému Jičínu a když jsme v básni „Návrat do rodného města“ přistál na Valdštejnově náměstí nedaleko kašny, byli jsme ze zajímavého výletu opět doma.

Myslím si, že i přes drobné turbulence během letu se akce vydařila. Jsem rád, že se představili všichni pozvaní a dokonce i něco navíc (Ungrádová, Kroupová). Nezbyvá než poděkovat knihovně, i paní knihovnici Rodrové, která pomáhala s občerstvením, městu Jičín, které akci finančně podpořilo a všech zúčastněným. Musím poděkovat i skupině Ze šuplíku, která vydržela onen literární maratón a snažila se i volit písně dle předneseného slova.

Jsem si vědom, že ne vše bylo bez problémů, někteří by chtěli přestávku na oběd, mnohdy by bylo vhodné příspěvky časově omezit atp., ale to všechno jsou podněty pro případná další setkání.

Jsem také rád, že se na poetickém setkání představily nejružnější styly poezie, ukazující šíři tvorby, že zde zazněla i próza, i když v některých reakcích jsem zaznamenal, že by bylo vhodnější program

věnovat pouze poezii, atd.

Nakonec diskuze o Letem světem poezie dokládá, že akce většinu přítomných zaujala. Přiznám se, že jsem osobně nečekal tolik lidí. Potěšila i hojně prezentovaná burza sbírek, knížek, časopisů a dalších materiálů, prezentující činnost a další plány literárních klubů a spolků.

Věřím, že toto jičínské setkání bylo první vlašтовkou, že akce, kde se budeme navzájem poznávat a seznamovat s naší tvorbou, budou pokračovat v dalších měsících a letech v městech našeho kraje, možná že se připojí i další literáti či spolky. Ideální by bylo, kdyby z těchto setkání časem vznikla i nějaká sbírka či sborník. A doufám, že se zase třeba za pár let „zaletíme podívat“ opět do Jičína.

Václav

Nejpočetněji byl zastoupen Mělnický Pegas. Foto: Žantovský

Další snímky z akce „Letem světem poezie“ najdete na:

http://knihovnajicin.rajce.idnes.cz/25.5. Letem_svetem_poezie_-_literarni_setkani/#DSC_0317-1024.jpg

Vystoupení, které se mi líbilo nejvíce a jevílo se mi téměř profesionální na akci „Letem světem poezie“. Své verše přednesl Aleš Misař (na snímku) za kytarového doprovodu Jiřího Vetešníka, oba z bývalého spolku Vějíř. Text: Jana Benešová, foto: Žantovský

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Franczub@seznam.cz

Ročník 14. Číslo 7. Červenec 2013.
(5.července 2013)
www.ikobra.cz